

AkersDølen

MEDLEMSBLAD

NR 3 – 2006

GRORUDDALEN | HISTORIELAG

September 2006

GRORUDDALEN | HISTORIELAG

Stiftet 1981

25 år!

Kaggen gård 1992

**Flere veinavn i
Groruddalen.**

Side 8

Den spennende romanen om
Husmandsjenten fra Lilloesæteren
fortsetter på side 7

**Groruddalen historielag inviterer til mottakelse i
anledning sitt 25-årsjubileum**

side 3

Fra stabburstrappen

I sommer har det vært godt å sitte her på stabburstrappen. Varmt og godt. Selv om vi har holdt kontoret stengt de fire onsdagene i juli har det vært glimrende forhold både i juni og august. Sannelig ser det ut til at også september skal vise seg fra en god side.

I dette jubileumåret har vi markert våre 25 år gjennom Familiedagene 2006 på Bånkall gård. Det arrangementet viste at ulike aktører; bydeler, lionsklubber, historielaget og andre foreninger kan samarbeide om å sette lyset på gamle kulturminner og bruke dem på en positiv og moderne måte. At været ble som det ble bidro også sikkert til at Bånkall-dagene i juni kom ut som en suksess.

31. oktober skal historielaget feire 25-årsjubileet med en kombinert mottakelse og årboklansering i Grorud samfunnshus. I tillegg til medlemmene vil det bli invitert gjester som Groruddalen historielag har samarbeidet med opp gjennom årene. Det blir enkel servering, taler og kåseri. Årbok 2006 får jubileumsutstyr og farger på omslaget. Innholdet er også spennende.

Man kan falle i tanker om så mye når man sitter her på stabburstrappen. For noen dager siden fikk historielagets styre en presentasjon av en undersøkelse som Anne Fikkan, tidligere styremedlem og årbokredaktør, hadde foretatt. Den dreide seg om kulturminnene i vår del av byen, og hun brukte Bydel Bjerke som hovedeksempel.

Med utgangspunkt i Byantikvarens såkalte "Gule liste", viser det seg at bare 1% av Oslos bevaringsverdige og vernede kulturminner befinner seg i bydelene Alna, Bjerke, Grorud og Stovner. Til sammenlikning har det vi kan sammenfatte som "Kristiania" 76% og den vestre delen av Aker 14% av slike kulturminner. Dette skyldes selvsagt ikke at Groruddalen mangler bevaringsverdige kulturminner, og jeg overlater leseren til å gjøre seg sine egne tanker.

Se egen artikkel om temaet i denne utgaven av AkersDølen på side 4.

September 2006,

Bjørn H. Syversen – leder

Lokalhistorie er spennende!

Invitasjon

**Groruddalen historielag inviterer til mottakelse i
anledning sitt 25-årsjubileum
tirsdag 31. oktober 2006 kl. 1900
i Grorud samfunnshus, Gårdsveien 6.**

Lansering av Årbok 2006

PROGRAM:

1. Velkommen ved historielagets leder Bjørn H. Syversen.
2. Tilbakeblikk på de 25 årene. Redaktør Hjalmar Kielland kåserer.
3. Hilsener til Groruddalen historielag.
4. Presentasjon av Årbok 2006.

Det blir enkel servering.

Av hensyn til serveringen må vi be om at interesserte melder seg på
innen onsdag 11. oktober 2006.

Påmelding kan skje enten ved postkort til
Groruddalen historielag,
Postboks 37 Grorud,
0905 OSLO,

eller i e-post til post@grohi.com

eller i telefon 22 16 48 85 onsdager
mellom kl. 1100 og kl. 1400.

Velkommen!

Hurra Ny årbok igjen!

av
Jan Arne Tangerud

Vi nærmer oss på nytt fødselsdagen til Groruddalen historielag i oktober måned. Det er en spesiell begivenhet i år fordi vi fyller 25 år. På dette møtet vil vi ennå en gang presentere en rykende fersk årbok.

Vi er ganske stolte av at et forholdsvis lite historielag klarer å gi ut nytt lokalhistorisk stoff år etter år. Vi har fått med oss Frithjof Funder i årbokkomiteen som er pensjonist, har forlagsbakgrunn og meget interessert i lokalhistorie. Dette har lettet arbeidet betydelig.

Et historielag skal holde på tradisjoner. Derfor har vi beholdt formatet og utseendet fra tidligere år, men har flottet oss litt med fargestrykk på forsiden og baksiden. I tillegg har den et sølvfarget utseende.

Vi er taknemlige for at det stadig kommer nye bidrag til årboken. Ved å gi ut artiklene i bokform blir kunnskapen om vårt nærmiljø bevart for fremtiden. Vi er ikke så lite stolte over at Byantikvaren i Oslo sier at årbøkene til historielaget er de viktigste historiske kildene til vårt nærmiljø. Dette er også en måte å gjøre lokalhistorien kjent på, noe som er en av de viktigste oppgavene til historielaget.

Innholdet, det får dere vite mer om ved å kjøpe årboka. Jeg har lyst til bare å lette litt på sløret. De første sidene har vi gitt plass til et intervju med redaktør Hjalmar Kielland, initiativtakeren til Groruddalen historielag. Dette syntes vi var riktig siden vi har 25 års jubileum i år.

Mange har spurt oss om opplysninger om krigskirkegården på Alfaset. Endelig har vi fått en velskrevet artikkel med flere illustrasjoner om dette temaet. I boka finnes stoff om restaureringen av Bakås skanser, gårdshistorie, barndomsminner fra Høybråten og Refstad, stoff om Grorud stasjon, vannsagene på Grorud og mye, mye mer.

Til slutt har vi med aktuelt stoff om Groruddalen Historielags virksomhet. Historielaget tok initiativ til familiedager på Bånkall gård. Dette var en del av jubileumsarrangementet til historielaget. Gården er regulert til spesialområde for bevaring, og vi ønsket å gjøre stedet mer kjent. Vi har tatt med en del illustrasjoner som viser aktiviteten disse dagene. Det ble til og med arrangert friluftsgudstjeneste og barnedåp på stedet. Som døpefont ble brukt en gryte fra Torbjørn Fossums lokalhistoriske samling.

Kjøp årboken – det er ditt bidrag til vår drift.

Hva er et kulturminne?

Et kulturminne defineres som ethvert spor etter menneskelig virksomhet i vårt fysiske miljø, og kulturmiljøer er områder hvor kulturminner inngår som del av en større helhet eller sammenheng fra før år 1537. Det sier seg selv at slike definisjoner passer på mange objekter og steder også i vårt område. La gå at vår representasjon i den gule listen til Byantikvaren er lav. Noe som forskreker er hvordan myndighetene behandler de få kulturminnene vi har. Verneverdige bygninger forfaller og rives. Andre blir revet til fordel for ulike økonomiske interesser. Alt med velsignelse fra Byantikvaren.

Det siste er at det har dukket opp automatisk fredete objekter i nærheten av Trondheimsveien ved Lunden. Der vil Statens Vegvesen anlegge en ny tilførselsvei, noe som for alltid vil ødelegge kokegropene fra den aller første bosettingen i området. Samtidig leste jeg i avisen i dag at bønder, som under pløying finner sverd og annet fra for eksempel vikingtid, unnlater å melde inn slike funn i frykt for at jordene deres skal bli båndlagt av myndighetene og at de dermed vil få næringsgrunnlaget sitt redusert eller ødelagt. Dette blir sett på med strenge øyne av Riksantikvaren og andre.

Det er forbundet med straffansvar når man unnlater å melde fra om funn av oldsaker. Til tross for dette blir det altså oppbevart historisk verdifulle gjenstander i uthus og låver uten at de antikvariske myndigheter verken kjenner omfang eller detaljer.

De samme myndigheter ser imidlertid bort fra verdien som funnet av kokegroper i Groruddalen vil kunne ha for lokalbefolkningens tilhørighet og rotfeste, og tillater at de tilintetgjøres til fordel for en tilførselsvei som kanskje er overflødig om få år, når Trondheimsveien er nedgradert til tofeltsvei.

Hvor er logikken? Forstå det den som kan.

- henry-

Om veinavn i Groruddalen.

I AkersDølen nr 2 ble opphavsmannen til Garver Ytteborgs vei presentert. Denne gang tar vi for oss fire veier på Rødtvet, hvor den ene er oppkalt etter en forfatter, og de tre andre etter noen av denne forfatters litterære gestalter, personer som aldri har eksistert — annet enn på papiret.

Hans Aanrud ble født september 1863 på gården Aanrud i Vestre Gausdal. Som forfatter debuterte han i 1888 med fortellinger trykt i *Nyt Tidsskrift*. Hans første bok, *Fortellinger*, kom ut i 1891. Hans mange bonde- og barnefortellinger i årene som fulgte var nok basert på barndomsminner fra tiden på gården.

Han var også dramatiker. Komiske folkelivsskildringer ble utgitt i perioden 1896 til 1906. Hans Aanrud døde i 1953.

— 0 —

Veiene

Furer Nymos vei: Det er i skuespillet "Storken" (1896) at furer Nymo opptrer. (Furer av fransk fourrier, en som sørger for føring. I Norge tidligere, underoffisersgrad mellom sersjant og kommandersersjant). Riktignok finnes han også i de to neste skuespillene, men i "Høit til hest" (1901) er han en *forhenværende fanejunker* og gårdbestyrer i en større leiegård i Kristiania. I "Hanan" (1906) er han bare herr Nymo.

Sidsel Sidsærks vei: I 1903 utkom boken "Sidsel Sidsærk og andre kjerringemner", hvor vi kan lese om fattigjenten Sidsel fra bruket "Kikut slott" som fikk en gild stakk av grått vadmel i julegave fra en av storgårdene. Broren som arbeidet på gården hadde den med. Stakken var stor for henne, " ... *den nådde nedpå både bak og foran ....*" som broren fant så morsomt at han kalte henne Sidsel Sidserk. Men det går bra .....

Solve Solfengs vei: I 1910 kom historien om åtteåringen Solve fra plassen *Solfeng* som i solrenningen en påskemorgen på *Suluhø* fikk se solen danse. Det går bra her òg .....

Og **Hans Aanruds vei:** Alle veiene fikk sine navn i 1959.

— 0 —

Mange av oss husker vel filmen "Storfolk og småfolk" fra 1951 hvor Harald Heide Steen Jr. debuterte som den motbydelige lille odelsgutten som tyner tjenestefolket når mor og far er borte, og andre tildragelser hentet fra Aanruds fortellinger.

— arne —

Einar Ødet

Husmandsjenten fra Lilloesæteren

Fortsettelse av 7. kapitel

En halv time senere traatte han ind til Rensbergs, hvor han traf frøken Ragna, en fyldig blondine, alene hjemme. Han hadde kjendt hende fra han var gut, stod paa en ganske fortlørlig fot med hende og vidste at hun i et og alt var en fuldstændig motsætning til sin bror.

Hun bad ham sitte ned og sa saa:

"Jeg synes du ser saa ophisset ut, Jørgen."

"Det er fordi jeg har gjort en kjedelig opdagelse idag, kan jeg si dig."

"Av hvilken natur."

"Det er med hensyn til Hugo. Har du ikke lagt merke til at an bar vist sig noget forandret i det sidste?"

"Jeg har virkelig grundet paa om han ikke skulde være forelsket."

"Der traf du det virkelig, Ragna."

"Men hvem skulde det være? Jeg vet sandelig ingen at gjette paa."

"Ja, det er just det sørgelige ved saken. Det er i en husmandsjente."

"Er du gal, Jørgen! Du man ha tat feil. Det kan ikke være tilfældet."

"Jeg trodde heller ikke paa det førend iaften. Da fik jeg syn for saken. Men det er bedst at fortelle dig historien fra begyndelsen av. Du vet at vi, Hugo og jeg i sommer var oppe paa en sæter i Nitedalen?"

"Jeg husker det. Hugo blev syk og kom en dag senere end dig hjem."

"Den sykdommen var nok at han forelsket sig i sæterjenten, som ellers var husmandsdatter paa en plass under en gaard her."

"Huf da!"

"Dengang trodde jeg det var saadan løs forælskelse, men siden har noget andet dradd efter med mig. Jeg passet ham op iaften, just som han gik til bemeldte hytte. Der beluret jeg dem gjennom vinduet. Der optraatte de som forlovede i tugt og ære, og jeg hørte Hugo si til husmandsjenten at de skulde gifte sig om to aar, naar han hadde tat sin embedsexamen." Ragna slog hænderne sammen og, skrek op i forfærdelse.

"Noget av det værste jeg i mit liv har hørt. At han kan indlate sig paa noget saa avskyelig gement! Men han har jo like fra guttedagene sværmet for simple folk."

"Ialfald syntes jeg det var min plikt fortælle dig dette."

"Inderlig tak skal du ha for det, Jørgen."

Hun drev over gulvet og fortsatte saa:

"Her maa gripes ind. Men paa hvilken maate? For mig vil det være en altfor vanskelig sak.!"

"Jeg tror du bør overlate til din far at handle her. Men la dig ikke merke med, at du har det fra mig. Jeg tror det bør hete at din far er blit underrettet om det av en av sine bekjendte."

"Ja ja. Det er kanskje det bedste. Far vil nok vite at læse Hugo texten saadan at han opgir sin husmandsjente."

Straks effer tok Jørgen avsked. En liten stund senere kom Rensberg hjem. Han var en staut, gammel mand med graasprængt helskjæg og et overlegent uttryk i sit ansigt, som tillike bar et vist jovialt drag.

Ragna tok straks fat paa sin far og meddelte ham hvad hun "fra sikre kilder" hadde hørt om sin bror og en skarve husmandsjente.

Rensberg blev aldeles ikke saa ophisset eller bestyrtet som hans datter hadde ventet sig.

"Aa vær du rolig," sa han. "Dette er ganske vist ikke andet end litt løst svermeri av den art som unggutterne pleier at hengi sig til. Hugo er altfor klok til at tænke paa at gifte sig med en simpel husmandsjente - han vil bare leke litt med hende, hvilket jo et saadant pikebarn ansees passende til, hahaha."

"Men jeg forsikrer dig til, far, at Hugo ikke er saadan letsindig i det stykke som du mener," sa Ragna ivrig. "Han leker saavist ikke med nogen jente."

"Pyt alle unggutter er slik! Naa, jeg skal ialfald tale med ham imorgen og faa rede paa den sak. Hvem er hun og hvad heter hun?"

Dette fik han vite. Saa kom der fremmede, Og Rensberg syntes snart at ha glemt den hele sak.

8. Kapitel.

Far og søn.

Det var neste dag efter frokost at Rensberg ,og hans søn læste aviser i hvyer sin Lenestol og Ragna hadde trukket sig tilbake, at den første. pludselig la Morgenbladet ned og sa:

"Du, Hugo, det er svært, hvor fort alting ryktes heroppe i Aker."

Hugo sa op fra avisen og spurte:.

"Hvad mener du, far?"

Rensberg smilte.

"At ikke engang et litet kjærlighetsforhold forblir dulgt."

Den unge mand blev urolig.

"Jeg forstaar ikke" mumlet han.

"Hun er vel riktig vakker denne Margit i Lilloeplassen?" spurte Rensberg gemytlig.

For Hugo kom det næsten som et overfald, alt blod for ham op i ansigtet. Han kunde ikke faa et ord frem.

"Naa det kommer nok litt overraskende paa dig at jeg vet det," smilte faderen, fremdeles gemytlig. "Men mig overrasket det ikke saa svært, jeg vet jo, at unge mend i din alder pleier at ha et litet elskovsforhold - en liten jente, som de elsker i smug - og til det bruk kan jo en husmandsjente være bra nok, men man maa jo, være forsiktig, saa det ikke blir skandale av det."

Nu tok det til at koke over i den unge mand. At nogen skulde tænke saadan om hans rene, unge elskede!

"Du tar aldeles feil, far," sa han kjæpende for at beherske sig. "Det er ikke tale om noget saadant upassende forhold mellem Margit og mig, hun er en brav pike, hvem ingen kan kaste stænk paa - hævet over al tvil er hun!"

Nu blev Rensberg pludselig alvorlig.

"Hvad er hun saa for dig? spurte han.

"Hun er min elskede, min forlovede, som jeg vil gifte mig med, saa snart jeg kommer i stilling."

"Du kan da vel ikke være saa gal, at du tror det gaar an at gifte sig med en husmandsjente?" skrek Rensberg op.

"Jo, jeg tror at det gaar an likegodt som at gifte sig med en gaardmandsdatter," kom det rolig.

"Du tar intet hensyn til din familie, som hører til de bedste i bygden, og den skam du bringer over dem."

"Jeg kan aldeles ikke finde at det er nogen skam far!"

"Jo, baade Ragna og jeg vil føle det som en brændende skam og en vanære - og hele vor familie med, det kan jeg forsikre dig til. Og tror du jeg har kostet lærdom paa dig for at du skal gaa hen og gifte dig ned i pakket?"

"Far," sa Hugo med bløt stemme. "Jeg har jo ikke tenkt at gifte mig nu, det blir mindst to aar til det."

"Det forandrer ikke saken for mig," bet Rensberg ham av. "Nu forlanger jeg kort og godt, at du skriver et opslagsbrev til jenten, hvilket jeg personlig vil overbringe hende."

"Det kan jeg ikke, far - jeg kan det ikke."

"Betænk dig vel før du svarer mig saadan."

"Jeg har allerede betænkt mig. Margit et min eneste lykke, hun elsker mig og jeg elsker hende."

"Aa pyt, hun brød sig ikke noget større om dig hvis hun ikke visste, at du var en rikmands søn. Det er derfor hun bar klænget sig ind paa dig. Disse simple folk har nok sin beregning, de vil høit paa straa, vil de. Hvem vet forresten, om denne husmandstøsen idetheletat er dydig?"

"Ti far, naa taler du skammelig!" utbrøt Hugo dypt krænket.

"Saa du synes det? Ja, du er en troskyldig fyr, som lar dig lokke paa limpinden som en anden dompap. Men kort og godt hvis du ikke opgir husmandsjenten, saa er vi to færdig, gutten min. Du arver ikke en skilling efter mig og faar ingen penge av mig hverken til studier eller ophold. Du forlater mit hus, og jeg kjends ikke mer ved dig. Hvad sier du til det?"

"At jeg ikke kan opgi Margit."

"Naa, saa seil din egen sjø!" skrek Rensberg rasende.

"Nu gaar jeg op og pakker mit tøj og mine saker," sa Hugo. "Inden en time skal jeg være herfra."

"Ja, reis, reis!"

"Farvel og tak for mig da far."

Rensberg svarte ikke.

Hugo gik overpaa og ga sig til at pakke sine saker. Forfærdelig haardt var det ham at bryte med sin far sådan, men hans beslutning stod fast. Margit var ham kjærere end alt andet her i verden.

Nogen penger hadde han at begynde med. Nu fik han arbeide for sit underhold og samtidig studere. Men naar han følte sig for trist, hadde han jo sin elskede at søke trøst hos.

Da Hugo, vel var ute, kom Ragna ind.

"Vet du, hvad han sa?" skrek faderen op.

"Jeg sat inde i dagligstuen og hørte alt.

Noget saa makeløst uvittigt!"

"Han er jo, splitter pine gal. Men nu kan han prøve, hvordan det er at sørge for sig selv. Jeg tænker nok, at han snart blir kjed av det og vender hit tilbake og føier sig efter mig. Tror du ikke ogsaa det?"

"Nei, det tror jeg ikke, far. Han er en voldsomt halstarrig natur."

"da vet jeg ikkje, hvad en skal gripe til. For jeg har jo bare en søn," tilla ham med bløt stemme.

Der fulgte en lang, lang pause, saa sa endelig Ragna:

"Jeg tror at det kunde gis en anden utvei, far."

"Og den skulde være?"

"At du selv avla et besøk i husmandshytten og talte med tøs'en og tilbød hende en liten Pengesum for at gi avkald paa Hugo og slaa op med ham."

Rensberg knipset i fingrene.

"Det vil jeg gjøre ja. Jeg skal gjerne gi hende 100 daler for det - og den kroken biter hun nok paa. Og naar hun brytet med Hugo, vil ogsaa hans motstandskraft med det samme være brutt. Jeg gaar dit endnu idag."

"Nei, vent heller til imorgen, far."

"Kanske du har ret. Det er kanskje en større trengende husmandsfamilie dette."

"Nei, hun bar nok bare sin mor ilive, har jeg hørt," svarte Ragna.

"Gaa op og spørr Hugo, om han skal reise snart. Og du gir Ordre til at han skal faa Brunen og trillen og Anders til at kjøre ham. Og i al hemmelighet paalegger du Anders at legge merke til hvilket sted han tar ind. Ja, naa maa

jeg ut i marken.."

Ragna gik op i brorens hyggelige værelse, hvor han holdt paa at pakke.

"Er det virkelig saa at du skal reise?" spurte hun.

"Ja, og du vet vel hvorfor?"

"Far har fortalt mig alt."

"Du holder med ham?"

"Det maa jeg vel."

"Naa, vi skal ikke disputere om det."

Saa ga hun ham besked om skyssen, sa kjølig farvel og gik.

9. Kapitel.

Elvestuens fortid.

Om effermiddagen var det øsende regnveir. Stormen for hylende over Akerselven og tok tak i Elvestuen, saa det hørt'es ut som den kunde rives ned. I stuen hvor lampen var tændt, sat Margit ved bordet og strikket, mens mor Handberg drev paa med sin røk.

Def hvilte et trist drag over Margits smukke ansigt og grunden var at hun hadde følt sig underlig nedstemt idag, nesten. som hun følte at nogen mørk motgang nærmet sig hende, og dette uhyggelige uveir bidrog sit til at forhøie hendes misstemning. Høsten var nu idetheletat ingen hyggelig tid her ved Akerselven.

Mor Handberg stanset midt i spindingen og sa:

"Huf, hvor ukosligt det er her ikveld, naar det stormer og regner saa felt. Da vi flyttet ind her som nygifte, far din og jeg, var det ofte slikt veir, og naar han hadde natarbeide ute og jeg

laa vaaken og lyttet til stormens hysten og elvens brusen, kunde jeg bli rent fælen og tenke paa spøkeri."

"Ja, hvordan var det mor," sa piken livlig. "Det skulde jo engang spøke saa fælt her i denne hytten?"

"Har du hørt tale om det?" utbrøt moderen med blikket rettet paa hende.

"Jeg har bare hørt tale om det, men aldrig noget bestemt. Spurte jeg far og dig, svarte I at det bare var gammel overtro —"

"Ja, vi kunde vel ikke fortelle et barn noget saa fælt som den historien," svarte moderen.

"Men nu jeg er voksen, kan du vel uten skade fortelle mig historien?" smilte piken.

"Aa ja, jeg kan vel det, Margit."

Hun blev sittende og tænke sig om, saa tok hun fat:

"Det var i gamle dage, længe før far din og

jeg flyttet ind til storbyen, at her bodde et ektepar, de hadde mange barn og var begge strenge læsere, som ikke undte sig nogen verdslig glæde, men bad og sang baade dag og nat.

Saa blev konen saa rent underlig av sig, at selve manden tok til at bli ængstelig for at det turde være galt fat med hende. En kveld han kom hjem, hadde hun allerede lagt sig, og saa sa hun til manden:

"Min sjel er saa lys ikyeld."

"Er den det," svatte han og satte sig til at læse i bibelen.

Snart hørte han hende kaste sig hit og dit i sengen men aktet ikke større paa det. Men pludselig sprang hun op og nærmet sig døren.

"Skal du ut nu?" spurte han.

"Jeg maa ha luft!" stønnet hun, rev døren op og for ut. Manden sprang hastig efter hende men før han kunde indhente hende hadde hun styrtet nedover bredden og sprang i den rivende elv og gik under. Han kastet sig ut efter hende men fik ikke fat i hende. Hendes lik blev aldrig fundet.

Natten efter hun forsvandt, skrek barna op i angst at de saa moderen staa utenfor glasset og hæve henderne mot dem. Det lyktes ikke faderen, som selv ikke saa hende, at berolige dem. De var rent vetteskræmte. Og da dette gjentok sig nat efter nat, maatte manden tilsidst flytte andetsteds hen.

Nye folk flyttet ind i Elvestuen, men blev der aldrig længe; ti hver nat steg den hvite kvinde op av elven og stillet sig ind mot ruten og havet henderne mot dem, saa de blev dødsens angste. Tilsidst vilde ingen bo der, folk sa det var et forbandet hus.

Elvestuen hadde i en aarrække staaet ubehodd, da far din blev husmand paa Lilloe. Hytten blev repareret og malet op, og vi flyttet ind der. Ingen av os to saa gjenfærdet vel fordi vi ikke var overtroiske, men mangengang naar jeg laa alene i stormfuldt veir, fandt jeg det uhyggelig at tænke paa denne historie."

"Sier jeg sandelig intet om," mente Margit, for dette var en riktig styg spøkelseshistorie."

Idetsamme skvat de begge op ved at det blev banket paa ruten.

**Følg med, den spennende romanen om Husmandsjenten fra Lilloesæteren
fortsetter i neste utgave av AkersDølen**

Husk å betale medlemskontingenten!

Kristian Skaane
Vestlisvingen 68
0969 OSLO

B

Returadresse: Groruddalen Historielag, Postboks 37 Grorud, 0905 Oslo
Besøksadresse: Stabburet Nordtvet Gård, Gårdsveien 1-3, kontortid onsdag 1100 – 1400
Telefon 22 16 48 85, leder 22 10 41 33, mobil: 901 16 845. E-post: post@grohi.com

Vi utgir en ny årbok hvert år. Bøkene inneholder viktig lokalhistorisk dokumentasjon fra hele Groruddalen. Den eldste årboken er like aktuell nå som da den ble utgitt. Kryss av på nedenstående bestillingsseddel og vi sender deg årbøkene i posten.

Pris per bok kr. 120,-. Porto kommer i tillegg på alle forsendelser fra oss.

Bestilling:

Ja, takk, jeg bestiller følgende: (kryss av)

☐ Årbok 1985	☐ Årbok 1987	☐ Årbok 1989/90	☐ Årbok 1991
☐ Årbok 1992	☐ Årbok 1993	☐ Årbok 1994	☐ Årbok 1995
☐ Årbok 1996	☐ Årbok 1997	☐ Årbok 1998	☐ Årbok 1999
☐ Årbok 2000	☐ Årbok 2001	☐ Årbok 2002	☐ Årbok 2003
☐ Årbok 2004	☐ Årbok 2005	☐ Årbok 2006	

- Jeg ønsker
- samlet levering (brevporto eller Norgespakke)
  - levering av en bok hver måned.
  - Jeg bestiller fast abonnement for fremtidige årbøker.
Abonnementet gjelder til det sies opp.
  - Kulturminneguide - Vandring i bydel Bjerke – kr. 50,-.
  - Vandring på Grorud kr. 50,-.
  - Groruddalen Kulturminneatlas, kr. 175,-.
  - Jeg ønsker å bli medlem, kontingent kun kr. 100,- per år.

Medlem nr. _____ Navn _____

Adresse: _____ Postnr.: _____

Oslo, den _____

(underskrift)

Klipp ut denne siden, legg den i en konvolutt og send den til oss, eller bestill over Internett www.grohi.com